

תקיצור חייה של רות וייל מתוך הספר על אהרנסדורף "שבילה הגורל"

רות נולדה ב- 15.07.1914 למשפחה יהודיה בשם גרזון, בעירה הקטנה סונהברג, אשר נמצאת באזור טורינג בגרמניה. רות עברה את ילדותה וגם את שנות בית הספר בעיירה זו. ב-1933 הצטרפה לתנועת הנוער היהודי (IPD) ארגון הצופים היהודים בגרמניה, כאשר זו הצטרפה יותר מאוחר לתנועת הנוער "מכבי הצעיר".

רות עבדה זמן מה בהתחלת 1936 במשרד הארץ ישראלי בברלין. אומנם הייה מתוכנן שהיא תעבור לשוודיה, על מנת להשתתף בניהול ב"ס למשק בית, אבל היא לא רצתה בזה, מאחר וכוונתה הייתה להגיע לפלסטינה.

רות ביקרה את אחיה אלכס בקיץ 1936, אשר הצטרף למקום הכשרה חקלאית חדש באהרנסדורף, באזור ברנדנבורג, בגרמניה, לא רחוק מברלין. היא הכירה את מנהל המקום הנס ווינטר, מפעילותה בתנועת נוער. הוא, וגם בן-דודה, מרטין גרזון שהיה אחראי על כל ההכשרות החקלאיות, שכנעו את רות להישאר במקום ולהשתתף בהנהלת המוסד. כך רות, בת 22, קבלה על עצמה את הניהול הכללי בהכשרת אהרנסדורף, שכלל את המטבח והדאגה ל-70 עד 80 נערים ונערות. למרות גילה הצעיר היא הייתה צריכה לשאת באחריות כבדה מאוד.

רות נשארה ב-אהרנסדורף עד לקיץ 1939. באותו הזמן היא קיבלה רישיון כניסה לאנגליה. זה התאפשר רק כמה שבועות לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה. היא עברה לאנגליה בכוונה מפורשת למצוא איכשהו דרך להגיע לפלסטינה. היא התחתנה באנגליה עם ולטר וייל שגם היגר מגרמניה לאנגליה זמן קצר לפני פרוץ המלחמה.

רק ב-1945 הצליחה משפחת וייל למצוא את הדרכם לפלסטינה. שם התחילו חיים חדשים בקיבוץ הצעיר מעין צבי. הם הקדישו את כל חייהם לבניית הקיבוץ, שנמצא בקרבת הים התיכון.

אחיה של רות, אלכס, הגיע לפלסטינה בדרך בלתי לגאלית גם הוא, והצטרף לבריגדה היהודית.